

Z právní praxe

Vládní komisař obce není oprávněn ujednat za obec smlouvu o koupi nemovitosti.

Žaloba podaná na obec o zaplacení částky Kč 35.000— byla zamítnuta soudy všech tří stolic. Z důvodů rozhodnutí nejvyššího soudu:

Vládní komisař žalované obce nebyl oprávněn uzavřít s dovolatelkou za žalovanou obec kupní smlouvu ze dne 19. srpna (22. srpna) 1931. Šlo přece o koupi nemovitostí v tržové ceně 380.000— Kč, jež měla býti uhrazena zápůjčkou. Příkaz k této koupi nebyl vládnímu komisaři dán nadřízeným orgánem. To dovolatelka ani netvrdila. Nešlo dále ani o vyřízení neodkladné věci, ani, jak z povahy věci vyplývá, o akt běžné správy obecní. Uzavřev uvedenou tržovou smlouvu překročil proto vládní komisař oprávnění dané mu předpisem § 106 čes. obec zřízení (srov. rozh. 14.681 Sb. n. s.). Projev vůle, jímž za obec tržovou smlouvu uzavřel, jest právně irrelevantní a nemohl obec zavázati, protože vycházel od orgánu, jenž k jednání tomu nebyl podle zákona oprávněn. Tuto otázku musí soud sám v rámci tohoto sporu vyřešiti a nebrání mu v tom žádné závazné usnesení nebo názor správního úřadu. Z pouhé okolnosti, že za obec jednal vládní komisař, nemůže tedy dovolatelka dovoditi vznik závazku pro obec z oné smlouvy. Schvalovací doložka okresního úřadu, připojená na této tržové smlouvě vzhledem k usnesení okresního výboru, ani usnesení samo nemá toho významu, jaký mu přikládá dovolatelka. Není ani třeba zkoumati, zda jde o správní akt okresního úřadu, jež soudy nemohou přezkoumávati, jsouce jím vázány. Schválení uzavřené kupní smlouvy dohlédacím úřadem bylo totiž potřebí již také podle odstavce prvního č. 4, § 23 zákona č. 329/21 Sb. zák. a nař. vzhledem k výši tržové ceny. Právní význam takového schválení spočívá v tom, že se jím jen doplňuje, nikoliv však nahrazuje smluvní projev obce a předpokládá tudíž schválení to již platnost a právní účinnost projevu obce. Té tu však, jak dovozeno, nebylo. Usnesením o vkladu vlastnického práva k nemovitostem pro žalovanou obec do pozemkových knih nebyla rozřešena otázka platnosti kupní smlouvy, jak správně seznal odvolací soud.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu v Brně ze dne 4. března 1938,
Rv I 1254/37.)

Dr. L. Langer.